„FRONTOM", Lwów, Kurkowa 8.

Ч. 6. Львів, 10 листопада 1936 Рік I.

10 гр.

фронтом!

ЧАСОПИС БОРОТЬБИ З КОМУНІЗМОМ МАРКСИЗМОМ І МАТЕРІЯЛІЗМОМ

Передплата:	В КРАЮ:		ЗАКОРДОНОМ		Число розрах. переказу 237
	річна	3·50 зол.	річна	30 фр. фр	
	піврічна	1·80 зол.	піврічна	15 фр. фр	
	чвертьрічна	0·90 зол.	чвертьрічна	8 фр. фр	

Дивись на ці морди! То мають бути твої вожди?

Жид Мойше Уріцкій, один з творців кривавого ГПУ, велика шишка ЦК і комінтерну, тепер заступник голови ГПУ.

Жид Беля Кун — кривавий ватажок Мадярщини, новий голова комінтерну, призначений на вожда „Червоної Катальонії".

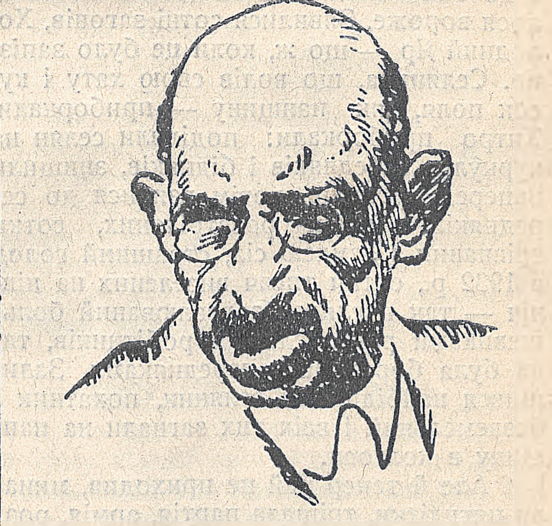

Жид Шмуль Берман — назначений комінтерном на шефа компартії Чехословаччини, досі командант концентраційних таборів.

Славно, українські робітники!

ВІТАЄМО НОВУ ТРИБУНУ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИКА.

В цих днях появилася у Львові друком „одноднівка українського пролетаріяту „До Боротьби!" — яку видав гурт свідомих українських робітників, обєднаних в українськім робітничім товаристві „Сила", Львів, Краківська 17. Одноднівка видана дуже дбайливо, має прегарні ілюстрації і масу матеріялу, який читаєте і радієте серцем. Ціна її 20 сот., а не сумніваємося, що купить її кожний українець, бо справа, якій вона служить — наша спільна справа, справа всього Українського Народу.

Українське робітництво не хоче бути надалі використовуване соціялістичними й іншими міжнародніми обманцями. Стаючи твердо під блакитно-жовтий прапор, українське робітництво виповідає боротьбу всім червоним душохватам і, змагаючись за поправу своєї долі, змагатисьме водночас за націо-

нальну гідність українського робітника та за відібрання від чужих „робітничих" партій своїх братів і обєднання їх в одному, великому українському робітничому союзі. „Сила", що почала цю акцію у час кривавих боїв на вулицях Львова, веде акцію допомоги українським безробітним і видає оце одноднівку, мусить зустрінути палку підтримку всіх щирих українців.

Бажаючи нашим братам-робітникам, щоб „До Боротьби" перетворилася в постійну трибуну українського робітництва, заявляємо їм, що завжди і всюди підтримаємо їх почини.

Ширше про цю справу напишемо в черговому числі.

◆◆◆

Судять б. віцепремієра України.

НОВИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС У МОСКВІ.

„Протитроцьківський курс" у Советах, яким уряд прикриває свої невдачі на госп. фронті, не припинився: щойно сповіщали ми про розстріл Галичан, з яких деякі служили по собачому жидо-комуні, а вже є новий процес у Москві. На цей раз на лаві підсудних сидять б. заступник голови ради наркомів УССР, Коцюбинський, б. правний дорадник Літвінова Членов та б. нач. редактор „Журналь де Моску" Раєвський. Членова обвинувачують в тому, що з сов. фінансовими представниками в Берліні, Празі й Парижі, яких тепер теж арештували, підготовляв зустріч Троцького з Літвіновим. Літвінов буде цим процесом солідно скомпромітований, а чергові жертви комуністів хай будуть черговим зайвим доказом усім на те, як платить Москва за вірну службу.

„Вхопити за морду!.."

КОМУНІСТИ СКИДАЮТЬ МАСКУ В СВОЇМ ВІДНОШЕННІ ДО СЕЛЯН!

Коли большевики йшли до влади, їм потрібна була поміч селянства. Тоді вони кинули клич: „Вся влада селянам і робітникам! Бери землю!" Селянство далося вхопити на цю вудку: одні пішли в червону армію, другі були „невтральні" в боротьбі Української Армії з комуною — у висліді большевики виграли.

Та тепер мусіли прийти на чергу дальші пляни большевиків: колективи. І до тих колективів селянство поставилося вороже. Зявилися сотні загонів, Холодний Яр — що ж, коли це було запізно. Селянина, що волів свою хату і кусок поля, як панщину — приборкали. Хитро приборкали: поділили селян на куркулів, середняків і бідняків, знищили наперед куркулів, потім взялися до середняків. Тисячі розстріляних, сотки зрівнаних з землею сіл, страшний голод в 1932 р., сотки тисяч виселених на північ — так виглядав захвалюваний большевиками рай „селян" і робітників, така була боротьба з середняками. Залишився найбідніший селянин, похатник і безземельний і всіх тих загнали на панщину в колгосп.

Але й тепер рай не приходив, минали пятилітки, тріщала партія, армія, розвалювалося паршиво заложене господарство. Треба було знайти ворога. Шукали комуністи, думали, де він і найшли.

Знаєте, де найшли?

„Комуніст" з 28. серпня ц. р. пише дослівно:

„...Досить вже цяцькатися з селянами в імя соціялістичних кличів. Мусимо

ВСІХ СЕЛЯН ВХОПИТИ ЗА МОРДУ, без огляду на те, чи він бідний, чи багатий. Бо вони всі вороги нашої держави".

Чуєте, брати селяне? Ви, що чули нераз соціялістичних і комуністичних балакунів, які захвалюють червоний рай — чуєте? Подаємо навмисне дату часопису: кожний може провірити, чи пишемо правду. Пишемо, бо ми зрештою ніколи не мали сумніву, чия влада в СССР і що буде з селянством. А тепер, якщо прийде до вашого села „людовофронтівець" чи інша агітаційна шишка, зробіть їй згідно з рецептою комуністичного офіціозу:

За морду! І — вон зі села!

Хай не думає, що український селянин дозволить себе туманити жидокомуні!...

Совєтська господарка.

2550 ВИПАДКІВ НА ОДНІЙ ЗАЛІЗНИЧІЙ ЛІНІЇ У 80 ДНЯХ.

„Пролетарій" з 30. вересня 1936 ч. 208 помістив звідомлення з Дніпропетровська, з якого довідуємося про жахливі умовини на совєтських залізницях. У звіті читаємо:

„...Кількість випадків на екатеринській залізниці росте з дня на день. **В червні було 866 катастроф, в липні 994, а в перших 20 днях серпня знову 690 катастроф.** Для боротьби з аваріями (так називають большевики катастрофи, щоб не вживати цього слова. — Ред. „Ф."), відбуто мітінґи і збори. Відповідальні керівники запевнювали і присягалися, що у швидкому часі зліквідують аварії — але все це пуста балаканина. Покращало, але в тамтой бік. **Зудари льокомотив, розриви поїздів, вискоки з рейок і зломки осей є на порядку дня.** Напр. біля стації Узол сталася дуже поважна залізнича катастрофа, що наробила великанських шкід. **Рух був здержаний на 15 годин.** Контрольна залізнича комісія оглянула місце катастрофи і кінець. Управа залізниць переконана, що кількість катастроф буде рости й рости, поки сама від себе не почне спадати. Всі вже так звикли до катастроф, що вже ніхто собі нічого з них не робить. Цю саму картину зустрінете в Маріюмполі, Софіївці і навіть у Дніпропетровську".

Большевицька система збирає свої овочі. На кожний випадок треба ґратулювати „товарищові" Лазарові Мозесові Каґановичеві, що совєтський часопис хоч-не-хоч стверджує збільшену кількість катастроф, **хоч він кілька вже місяців намагається „залізною рукою" завести лад** у совєтських залізницях.

Цього, очевидно, розстрілами залізничників не зробиш! Якдовго совєтські фабрики виробляють не матеріял а „шунд", якдовго всупереч до всіх „плянів" панує безлад в господарстві й комунікації, **якдовго керманич і робітник не матимуть нормальних умовин життя,** словом: доки існуватиме совєтська система, доти й залізничі катастрофи ростимуть.

ВИБРАЛИ СОБІ БЕЛЗ НА ЦЕНТРАЛЮ.

Хто б то міг подумати, що з Белза може вийти така сензація: Прикордонна сторожа викрила велику аферу перепачковування сахарини. Слідство виявило, що з Кракова висилали пачки зі сахариною до Варшави, Сокаля і Белза. Централя пачкарів була в Белзі, звідкіля Хаїм Мінншток з помічником А. Берґштайном розсилали пачки зі сахариною по цілій Польщі. Провідником пачкарів був О. Гальперн, який мешкав постійно у Кракові, звідкіля виїздив до своїх спільників. Поліція арештувала ще 5-ох пачкарів у Кракові і Варшаві.

◆◆◆

ВЖЕ Й У ЛЬВОВІ ПЕТАРДА.

Мин. тижня вкинули якісь невідомі люди до крамниці жидівки Міни Ерстер при вул. Кадецькій 4 у Львові ввечері петарду. Петарда вибухла, здемолювала крамницю й викликала пожежу, від якої важко попеклася власниця. Її лікують у лічниці. Хто кинув петарду невідомо, а слід згадати, що два роки тому таку петарду кинув хтось до жидівської крамниці при вул. Святохресній і жидівка Дайхслева тоді від попарень умерла. Тоді теж не найшли тих, що кинули петарду.

◆◆◆

ЗАМІСТЬ ХЛІБА...

Недавно писала преса, що компартія надала кільком найвизначнішим артистам в СССР, з того двом українцям, титул „заслуженого артиста Совєтів". Тепер пишуть сов. ґазети, що металюрґічні заведення ім. Кірова, які мають найкращі оранжерії, роздають у день революції 5.000 хризантем робітникам.

Титул є, квітка є — тільки хліба нема!...

„ВИСОКЕ ВІДЗНАЧЕННЯ" ЛІТВІНОВА.

Конференція середнеазійських безбожників, що відбула свої наради у Сталінграді, придала жидові Літвінову-Фінкельштайнові, міністрові і приятелеві вожак зі Союзу Народів ще один гідний його титул: „Почесного безбожника Середньої Азії".

Мослі — нова сила Англії.

АНГЛІЙСЬКІ ФАШИСТИ РОСТУТЬ У СИЛУ.

Яких два тижні тому на Англію повернулись були очі всього світу; сір Освальд Мослі влаштував був зі своїми фашистами демонстрацію проти комуністів, що зробили собі похід і ховалися за мур поліцейських грудей і палок, а при тій нагоді може вперше в історії Англії в жидівському кварталі Лондону почалися бучі, з побитими шибами з результаті.

Мослі з місця найшов у всім світі прихильників і ворогів і викликав зацікавлення.

Програна кандидатура.

В 1931 р. про Мослі говорили в Лондоні вперше. З усміхом. Він, голова тількищо заснованої фашистівської організації, кандидував до парляменту і програв. Здавалося — пропало все. Довгий час після цього було тихо про Мослі.

В 1934 р. в червні Лондон заговорив про нього знову. На його віче прийшло 15.000 його однодумців. Прийшли й во-

Мослі говорить.

роги — комуністи. Почалася бійка. Мослі дивився з трибуни, як друзі сіпались з нахабами. Видів, як надбігла поліція, як пішли в рух палки. Площа опустіла, не було до кого говорити. Це було перше публичне віче Мослі.

9. вересня 1934. фашисти Мослі зібралися вдруге. Скільки їх було — невідомо. Влада прислала 7 тис. полісменів, щоб „пильнувати" їх віча в Гайд-парку. Потім прийшов ще баталіон війська і над вічем висів бальон поліції. Віче пройшло спокійно.

Щораз міцніше.

Карність мослістів у Гайд-парку настроїла прихильно до них пів Англії. Щоденники, зокрема „Дейлі Мел", „Сандей Діспеч" і „Івнінґ Ню" заявилися за ними. Інтервю з Мослі публика розхоплювала. На вулицях Лондону зявилися однострої й лікторські значки — фашизм угромадянився.

Мослі не скривав і не скриває, що позичає все корисне від чужих. Від Муссоліні — корпораційний устрій, чорні сорочки й відзнаки. Очевидно — користає й черпає з англійських організацій також: з програми консерватистів і Партії Праці. Тактику позичає від Гітлера, бо ця здала іспит зрілости.

Німецьких вождів нагадує Мослі справді. У промовах вживає соціялістичного жарґону і треба признати — дуже добре оперує зворотами.

Сама фашистівська „партія" — як її називає Мослі — має найріжніший склад: від б. комуністів, як у Гітлера, до чистої води монархістів. А проте в лавах є зразкова дисципліна, всі вірять у свою партію, а прикази Мослі виконують усі безоглядно.

Ліві партії зареаґували яксвичайно. На конґресі Трейд-Юніонів у Веймут обложили клятвою всіх, хто мав би будьякі звязки з фашистами. Водночас конґрес ствердив, що гасла Мослі добувають щораз більш прихильників у робітничих округах і — цікаво — якраз там, де досі панувала комуна.

Числа.

Кілько голосів може добути Мослі у виборах 1937 р., до яких, як заповів, висуває 100 кандидатів? Ріжно догадуються. Одне певне: Мослі ввійде до парляменту,з ним його фашисти. Тоді буде прямувати до зміни дотеперішнього ладу в Англії. Якщо переведе більшість, як Гітлер, тоді просто — розвяже парлямент і розпише вибори на нових основах. Пресу має Мослі сильну: не тільки підтримують його ріжні щоденники, але має свої: „Фашистівський Тиждень" і „Чорна Сорочка". Мослій видав крім цього свої значки: на них плян Лондону має 42 чорні точки, які означають фашистівські централі в кожній дільниці. Плян Англії має таких точок 250.

Члени партії не дістають одностроїв. Мусять самі про те дбати, але якщо присвячуються виключно праці в партії, дістають платню — 7 шилінґів денно. Штаб партії находиться при вул. Кинґ Рід 33 в Лондоні. Це велика червона будівля, у яку пошта носить по 1.000 листів щоденно. В великій салі перебуває сір Освальд Мослі, 39-літній мужчина.

Проти жидів.

Пропаґанда Мослі, що має гострі антимарксистські нотки, не могла поминути жидів. Цю акцію веде один з найближчих співробітників Мослі — Дройс.

— Не вважаю жидів — заявив він — поневіряною кастою. Вони — упривілеєне нещастя народів. Погане ізраїльське зілля не буде рости на скропленій англійською кровю землі...

Англія не знала досі антисемітських гасел. В 1934 р. жарґонівка „Пост" з Лондону писала: „Не віримо, щоб англійське громадянство дозволило собі на будьякі виступи проти жидів."

1936 рік показав, що навіть така неймовірність стала фактом. Жидівська преса світу, що є водночас трибуною марксизму, з тривогою дивиться на Англію, де над Лондоном стоїть хмара — акція Мослі.

З тієї хмари посиплються громи на комунізм і жидівство може й дуже скоро. Мослі — нова сила Англії, що піде з іншими будуючими силами Европи до перемоги над червоною язвою і підпалячами цілого світу. **Евген Рак.**

Англійські комуністи відважно йд уть під міцною охороною поліції.

МАЙОРКО ПАНЦЕР СКАРЖИТЬ СЕЛО.

Неймовірна подія зпід Львова.

Як нас повідомили з Кугаєва пов. Львів, тамошній жидок Майорко Панцер вніс до Міністерства Торговлі просьбу, щоб міністерство наказало селу Кугаїв вдержувати його, бо місцева українська кооператива його зруйнувала. Якби цього не писали люди, що їх знаємо, ми подумали б, що Майорко божевільний. Що так не є, це доказує його крамниця, яка проспером дуже добре. Тому дивуємося тільки жидівській нахабності!...

◆◆◆

І ДОСІ ВТІКАЮТЬ З РАЮ.

Через міст у Підволочиських переїхав тому кілька днів з цілим розгоном на польський бік вантажний самохід із двома людьми, що тим способом утікли із совітської території. У звязку з тим у Підволочиських відбулася гранична,польсько-совітська конференція, на якій рішено самохід звернути совітській владі, а шофер і його помічник трохи не плакали з втіхи, коли їм заявили, що до „раю" не повернуть.

◆◆◆

ЩЕ ДВІ „ВИБРАНИЦІ".

Комуністи й жиди — хіба про це треба писати? Факти говорять! Ось у Ряшеві засудили дві жидівки членки місцевої комуністичної ячейки й відомі в місті аґітаторки, **Романі Ґранас і Малку Корнбліт**, на 7 літ вязниці кожну.

◆◆◆

Як дбає „держава пролетаріяту“...

ПРО РОБІТНИКА.

„В гуртожитло свинзаводу „Борки“ йдете дуже нерадо. Відколи хату відчинили, від тоді В НІЙ НЕ ПРЯТАЛИ, ПОСТІЛЬ НЕ ПРАЛИ, сінників не зміняли.

В кімнатах немає шаф, немає стільців і столів. Ввечері робітники сидять напомацьки.

Робітники звертались нераз до директора свинзаводу, Лєвіна, писали нераз протоколи про антисанітарні умовини гуртожитла, подавали жалобу до публичних установ округи, все безвислідно.

Недавно в кімнаті робітниці заводу Павлової обвалилася стеля, Павлову при цьому ранило, але й це не вивело з рівноваги дир. Лєвіна.

Прийшла осінь і гуртожитло не забезпечене на зиму. Лєвін далі не має охоти поцікавитись щоденними турботами робітників.“ (З „Ленінградської Правди“ ч. 216 з 18. вересня 1936).

ПРО СЕЛЯН.

„В кольонії Ольгінськая відновили й поширили сельмаґ (сільську крамницю). Населення нетерпляче ждало, коли її відчинять. Але вже в день відчинення НЕ МОГЛИ громадяне НІЧОГО ДІСТАТИ. Правда, товари до сельмаґу прийшли, та їх ділили ще до відчинення сельмаґу „своїм людям“. Крамаря приловили, що він просто поховав ті товари, на які був найбільший попит.

Крамниця нова, але безлад старий. Крамар простакуватий. 4. серпня він вилаяв одну жінку тільки тому, що вона просила іншу пару „ботінок“ (ґумові ходаки), бо подані були для неї замалі“. („Молот“ ч. 4596 з 23. вересня 1936).

„Члени управи колгоспу „Заграва революції“, що віддалений від округи яких 60 км., вирішили завести телефон, щоб не гонити за будьякою дурницею коней та людей. Окр. влада згодилася, колгосп взяв на себе всі кошти.

Від тоді МИНУВ РІК. Окррада дістала від колгоспу 2.000 рублів, не зробивши досі нічогісько, щоб збудувати нам телефон.

Чи це не подібне на звичайний обман?“ — („Молот“ ч. 4596 з 23. вересня 1936 р.).

ПРО ДІТЕЙ.

У Служському є дитяча санаторія ч. 2 для зовсім малих дітей. Не раз, не два заходили до неї ревізори з „Тресту курортів і санаторій“ а теж з уряду здоровля, а все таки є тут багато безладдя.

В дитячих ліжечках подушки брудні, в сінниках протрухла солома. Білля, в яке одягають дітей, зовсім старе, порване. Теплих штанят немає зовсім. Дітей вдягають у штани, що були б добрі для жовнірів. В санаторії панують антисанітарні умовини. Дітей купають в тій воді, в якій перепирають білля.

Вночі в цілій санаторії є тільки одна дижурна.

Головний лікар Ляндав (!!) водить голову „Трусту“ остро за ніс і обманює батьків. Коли приходить у відвідини до дитини батько чи матір, то Ляндав зодягає швидко дитину у кращу одежу, яку спеціяльно на ту ціль тримають у коморі“. („Ленінградская Правда“ ч. 224 з 28. вересня 1936.).

ПРО СТАРЦІВ.

„Молот“ ч. 4598 з 26. вересня 1936 оповіщує кілька листів робітників та інвалідів, що змальовують відносини в совєтських суспільних убезпечальнях.

Один інвалід пише, що він ходив МАЙЖЕ МІСЯЦЬ ДЕНЬ У ДЕНЬ до каси сусп. убезпечальні, щоб дістати пенсійну книжечку. Врешті директор заявив йому просто, що книжки він не дістане поти, поки сусп. убезпечальня не впорядкує свого архіву.

Робітник А. Сазанов, що працював 24 роки у фабриках, чекає вже від липня на обчислення допомоги, на яку він роками платив у профсоюзі в Новоросійську.

Інвалід Салтіков, старий робітник, що має за собою 40 літ праці у фабриці, звернувся давно вже до місцевого комітету Тіхорезкаво Депота, бо платню йому відібрали, але досі його просьба не розглянена. Залізнича убезпечальня, до якої Салтіков звернувся листом, невважала навіть за потрібне відповісти йому.

„БІЛЬШ ЯК РІК — пише емеритка Кривоноґова — пробую видістати свою платню за час від червня 1935 до січня 1936 з совпрофу міста „Армавір“, куди передали мою справу. Зразу мені хоч відповідали на мої запити, тепер зовсім мовчать“.

Не інакше відносяться управи убезпечальнь до тих, що працюють. М. Яцина добивається 9 місяців виплати ренти. Районком завів довгу кореспонденцію з убезпечальнею, яка обіцює, що „справу полагодить“ і на тім кінець.

Інвалід Попов повідомляє, що убезпечальня дістала вже два місяці тому від райкому збірний протест інвалідів, але директори сховали її мабуть під стіл.

ПРО ХВОРИХ.

„Мій брат Петро Соловєв працював 7 літ як моторовий шлюсар в трамвайдепо „Скороходов“. 6. липня не пішов до праці, бо був хворий. Тогож дня його звільнили, як „гуляку“ з праці.

Хвороба брата була дуже поважна, він мусів лежати в ліжку. Лікарі ствердили опух мізку. Від 17. серпня находиться він в хірурґ. інституті для нервопатольоґії, до того часу лежав у хаті.

Щоб дістати хворобову допомогу для брата, пішла я до його варстатів, але мене не хотіли туди допустити. Директор трамвайдепо й голова праці відмовились відкликати звільнення брата й заплатити допомогу“. („Ленінградская Правда“ ч. 223 з 27. вересня 1936.).

„Дня 15. серпня трапилось мені лихо, я зломав праву руку. Того ж дня я пішов на клініку „Воля“.

За кілька годин мені зложили кість і наложили ґіпсову перевязку. А всетаки я почувався погано і сказав лікареві зараз, що руку мабуть погано зложили. „Це вам тільки так здається, все добре“ — вспокоювали мене лікарі.

1. вересня вийшов я з клініки. Проте болі були далі і я пішов до амбуляторії. Тут зробили рентґенівську світлину. Виявилося, що кости погано приставали. Зроблено мені важку, болячу операцію. Рентґен виказав, що й тепер кости не були на місці.

5 днів пізніше мене звільнили з лічниці вдруге, не видавши мені карти хвороби. Тепер — розбитий, з кривою рукою — витрачую ввесь час на те, щоб видобути картку хвороби“. — („Ленінгр. Правда“ ч. 224 з 23. вересня 1936.).

◆◆◆

Всі вони однакові.

ДАШИНСЬКИЙ-СОЦІЯЛІСТ І ДАШИНСЬКИЙ-ПОЛЯК.

Мин. тижня помер один з найвизначніших політиків Польщі, творець і 40-літній провідник Польської Партії Соціялістичної, під кінець свого життя маршал польського сойму — Іґнаци Дашинські у 70 р. життя. Поминаємо цікавий факт, що Дашинські походив з перекабаченої української родини Дашків, що був родом зі Збаража й українська земля вигодувала цього політика. Куди цікавіше те, що Дашинські, почінаючи карієру в ППС, був таким, як всі ППС і інші соціялісти: гасло „за нашон і вашон вольносьць“ було в нього завжди на губах і поки йому було потрібно підтримки українських послів у старім австр. парляменті, пути й він був „ніби від рани“ і навіть не раз, не два ставав в обороні українців або помагав їм в ріжних акціях, очевидно — в межах парляменту.

Та коли українці почали рости в силу, Дашинські змінився. Вже підчас боротьби за університет до війни

посол Дашинські не підтримав домагань українців,

а в ППС-яцькій партії, яка тягнула до себе й українців, був уже шовіністом-поляком, відсував українців від проводу й кидав їм колоди під ноги.

Надходить війна. Австрія заключує мир у Берестї. Дашинські заявляв у парляменті,

що „вибухла якась Україна“ і поставився до українців так вороже, що чужинці-соціялісти звертали йому за це часто увагу.

Та дивуватись не було чого. На одному з міжнародніх конґресів, коли жидівка-комуністка Роза Люксембурґ цитатами з Маркса збивала його польський шовінізм, Дашинські сказав:

„Плюю на історичний матеріялізм, коли він дозволяє на незалежність сербських свинопасів, а відмовляє права на незалежність польському народові“.

Так думав соціяліст-поляк і не помиляємося, коли твердимо, що на таку заяву не здобувся ніодин соціялістукраїнець, з яких один, Мартос, тільки й міг видобути зі себе, що:

„Як не буде соціялістичної України, то не треба ніякої“.

Дашинські й поступав згідно з цим шовінізмом, коли став маршалом польського сойму. Тоді його просто у фурію вкидало слово „Західня Україна“, не допускав послів до промов, велів конфіскувати посольські промови українців у соймі — словом, поводився, як шовіністендек, від яких і збирав оплески.

Дашинські зайвий раз доказав, якою страшною неправдою є соціялізм і його кличі про рівність, волю і братерство. Він був поляком, а потім соціялістом і забув геть за гасла, що їх колись пропович вав. Нація була в нього на першому місці.

Жаль, що наших соціялістів, які підпирали б мурина, якщо він соціяліст і зіли б брата, якщо він „фашист“ — всеодно і примір Дашинського нічого не навчить. Глухому нічого дзвони не кажуть.

ЯК ТО ЖИД ОЖИВ...

Львів має також сензацію: Якийсь М. Ґольдштайн, що мав около 100.000 зол. довгу за товари, скликав своїх вірителів і, лежачи в ліжку, заявив, що незабаром умре, а ще перед смертю бажає вирівняти свої зобовязання. Може це вчинити, але може їм дати тільки 40 процент довгів. Вірителі згодилися на це предложення, а коли чергового дня зголосилися по гроші, жінка Ґольдштайна заявила, що її муж помер уночі, а вона має тільки 20.000 зол., які може виплатити за векслі вірителів. Вірителі погодилися й на таке. Вони звернули векслі й взяли малі гроші. Другої днини небіжчик „ожив“ і появився на місті, щоб закупити товар за готівку. Вірителі не повірили, що Ґольдштайн „воскрес“ і заскаржили „небіжчика“ до прокуратури.

Літопис жаху.

ЯК ВИГЛЯДАЄ ПРАЦЯ КОМІНТЕРНУ В СВІТІ.

10. 5. 1936. Сальоніки: страйк росте. В зударах з поліцією є поверх сотні убитих і ранених. Страйкарі одержують накази від аґентів Комінтерну.

11. 5. 1936. 300 комуністів-болгар намагалося звільнити арештованого комуністичного аґітатора з Арґентини. Були бійки з поліцією.

12. 5. 1936. Ню Йорк: бійки з поліцією страйкуючих моряків. 60 арештованих.

Нові заворушення в різних частинах Еспанії. Комуністи напали на жіночий манастир в Малязі й підпалили. В Сан Себастіян побили комуністи кількох фашистів і знищили їх мешкання.

13. 5. 1936. Баґдад: арештовано комуніста-жида Йону Аґосін з Тель Авів-у за пропаґанду.

Токіо: викрито шпиґунську орґанізацію в совєтській амбасаді. В звязку з тим арештовано в місті 30 осіб. Провідником цієї організації був студент, інструктор мови в сов. амбасаді.

Болгарія: процес 23 комуністів. Прокуратор домагається смертного присуду для чотирнадцятьох з них.

Параґвай: арештовано й депортовано гол. секретаря комуністичних професійних союзів, його заступника й кількох большевицьких лідерів.

Еспанія: комуністи в кількох провінціях попалили знову церкви й мордують поліційних урядників.

14. 5. 1936. Ковно: арештовано комуністичного агента Ґоресіла, що прибув з Москви з підробленим паспортом.

15. 5. 1936. Філіпополь (Болгарія): комуністи підбурили до страйку тютюневих робітників. Тридцятьвісім комуністів арештовано.

21. 5. 1936. Еспанія: в місті Замора комуністи замордували фашиста; в Сантона тяжко постріляли учителя.

22. 5. 1936. Норвеґія: в малім місті Gjoevik розбили комуністи віче норвезьких націоналістів. Начальник поліції й кількох учасників були поважно ранені.

23.5. 1936. Болгарія: В Софії викрито тайну комуністичну друкарню. 14 комуністів арештовано.

24. 5. 1936. Ля Ляґука (Канарійські острови): комуністи напали на палату епископа й на духовний семинар. Члени еспанського „людового фронту" домагались суду над суддею, що казав арештувати сімох комуністів підчас того нападу.

25. 5. 1936. Мексико: комуністи влаштували галасливу демонстрацію перед бразилійською амбасадою проти масового арештування комуністів у столиці Бразилії Ріо де Жанейро.

Кардіф (Анґлія): комуністичного лідера Артура Горнера вибрали предсідником товариства майнерів Півд. Валії.

26. 5. 1936. Польща: згідно з бюлетеном польського міністерства справедливости, в місяці квітні відбулося 48 кримінальних процесів проти комуністів. Засуджено 271 осіб від 1½ до 15 літ тюрми, а одну на смерть.

27. 5. 1936. Париж: вибух страйк металевих робітників, ведений комуністами. Страйкарі обсадили вночі фабрики „Ля Валет" в Сент Кен і фабрику літаків „Нюпорт Астра" в Іссі.

В окрузі Ошель (Франція) 1.200 гірників послухали комуністичного зазиву до страйку.

28. 5. 1936. Франція: страйковий рух, що його веде комуністична партія, щораз більше поширюється. Загальне число страйкуючих 50.000. „Юманіте" заповідає поширення акції.

Еспанія: гірники в копальнях Пенанови, підбурені комуністичними аґітаторами, почали знову страйк і відмовились вийти з копалень. Як закладчиків держали кількох урядовців, між ними одного еспанського й одного французького гірничих інженерів.

Альжир: в Сіді бель Абес комуністи під проводом жида Когена намагались розбити процесію магометанських паломників і знищити влаштування мошеї. Тубильці вислали петицію до французького уряду з домаганням заборонити комуністичну пропаґанду.

10. 6. 1936. Комуністичні заворушення в різних оселях Польщі.

Ґрупа еспанських комуністів з провідником еспанських комуністів Кабалеро-м на чолі вислала до бразилійського союзного уряду телеграму з домаганням негайно випустити на волю члена комінтерну Престеса й усіх арештованих бразилійських комуністів. Таку нахабність еспанських комуністів у справах Бразилії напятнувала ґрупа бразилійських послів і домагання відкинено.

11. 6. 1936. Еспанія: повідомляють про сподіване прибуття більшого числа французьких і совєтських комуністів. Теж із Совєтів має прибути ґенеральний секретар комінтерну Дімітров.

До Астурії прибув відомий комуніст-жид Гайнц Найман й перебрав керму комуністичного руху.

12. 6. 1936. Париж: комуністичні страйкові комітети переходять вулиці й силують власників каварень і гостинниць, щоб ті замикали свої підприємства. Де натраплять на спротив, там примінюють насилля.

Калькута: посилюється комуністична аґітація. Ведуть її місцеві, вишколені в большевії аґітатори.

◆◆◆

Закладаймо власні варстати праці.

Неодин запитає: Чому жиди торгують шкірою? Шкіра — це продукт — що без нього не може обійтися ані село, ані місто. Шкіра — це витвір — що приносить грубі доходи, тимто й не диво, що всі майже гарбарні в жидівських руках. А сирова шкіра з телят або рогатої худоби? Чи бачили ви, щоб купував її наш чоловік? Борони Боже! Шкіру сирову звичайно купує тільки жид — бо він знає, що на таких шкірах він заробить грубі гроші.

А чому так діється? Бо в нас **нема до того змислу й сприту, нема кому спромогтися заложити своїю власну гарбарню — свого власного варстату праці.** Щоправда є в Галичині дві гарбарні — одна в монастирі в Унові — а друга в Яворові, але нажаль ці гарбарні не можуть добре розвинутися, бо бракує їм капіталу. Але не можна сказати — щоб у нас не було капіталу на таке корисне діло, як гарбарня! **Наші фінансові установи мають плинний капітал — але не на попирання українського промислу. Кілько то союзів маємо у Львові — але ані один не подумає про те, що Галичина якби сотворена до закладання цілого ряду українських гарбарень — де могла б працювати ціла маса наших безробітних людей** — а Богу хвала маємо вже своїх українських специв, що виробляють уже бокси та юхти на взір заграничної шкіри, що має сталий попит у нашого громадянства. Тільки брак нам доброї волі й охоти вложити трохи готівки до поплатного інтересу. **Марних 20 тисяч золотих — дватри будинки муровані над річкою і вже готова гарбарня — в міру розвою можна подвоїти й потроїти аґенди підприємства, що мусить принести купцеві тільки дохід і дохід.**

Ану громадяни — здобудьмося на відвагу й заложім таку модерну гарбарню — а побачите, що доходи, які дотепер забирали жиди — лишаться в наших, українських руках.

Друга пекуча для нас справа — це торговля овочами. Ціла наша Галичина це країна овочів. На торговлі овочами неодин жид доробився грубого маєтку. Був я особисто в селі Буянє коло Торчина повіт Луцьк. Два жидки з Луцька закупили в р. 1935 в тім селі сади й заробили в осени на чисто 25 тисяч золотих. А в селі Горохолин жиди закупили в дворі десятьморґовий сад разом з землею. За овочі з місця побрали 2.000 золотих — а за тисячу золотих лишився їм ґрунт 10 морґовий і сад. Таких примірів можна б навести дуже багато — але щож, торговля овочами у нас не зорґанізована — а громадяни забувають — **що тільки зорганізовані купці можуть видерти жидам ці мільйони, котрі пропадають марно в чужих руках.**

Торговля овочами — не так легка справа. Треба вміти товар добре посортувати, а передовсім треба вміти продати овочі у відповідний час, тобто треба вміти, як то кажуть „використати конюнктуру". В цьому ділі велику ролю можуть відограти маґазини, де зимують овочі, за які на весну можна б дістати далеко вищу ціну, як в осени. В тім напрямі купець мусить організуватися памятаючи — що тільки Союз торговельних садів з осідком у Львові може принести громадянству стократну користь. Тому орґанізуймося — закладаймо власні варстати праці й відбираймо собі помалу те, що здавна наше, відбираймо собі головні джерела доходу з рук жидівських павуків!

Юліян Соневицький.

ЧОМУ ЯКРАЗ ВОНИ?

На Шлеську арештували жидів Махерга Байґеля, Берка Зайднера, Давида Ґінтера й Аврума Корнфельда, що хотіли прокрастися до Еспанії, на поміч червоним.

Спитайте будьякого жида: чому ніхто не спішиться помагати банді міжнародніх опришків, тільки якраз жиди? І чому жиди не бігли так боронити Палестини?

◆◆◆

ЧАЙ З СОСНОВИХ ШПИЛЬОК
Як обманець — то жид.

У Варшаві запакували до арешту купця жида Лейбу Розенштравха, що продавав „пріма сорт" чай: чай той складався на 26% з чаю, а 74% його творили звичайні шпильки з сосни й смереки.

◆◆◆

Як жиди фальшують харчеві витвори.

ПРО МАЛЬОВАНИЙ ЧАЙ, ПЕРЕЦЬ З БУРЯКІВ І Т. П.

Не одному цікаво, як то жиди вибилися на перше місце в торгівлі, та яким чином перебрали в свої руки монополь на деякі товарі. Про всі оті чортові ходи та спекуляції можна б написати грубезну книгу. В цій статті хочемо показати, як жиди доробляються величезних маєтків на шахрайстві та фальшуванні деяких харчевих товарів. Ми й не догадуємося, яке то нераз купуємо свинство й напихаємо жидам кишені нашим важко заробленим грошем. А потім наш гріш обертається таки проти нас самих, бо жидова має чим платити різних комуністичних наганячів, що горлають: „Таки ідім до жида, бо в нього дешевше!"

А чому воно так, що в жида дешевше? Бо жиди фальшують товарі й тому можуть продавати їх по дешевій ціні.

Жиди фальшують все, що дасться: Масло перемішують з маргариною й продають як десерове. До молока доливають води, а сметану підбивають мукою, щоб була густіша, або збивають на піну так, що з літри мають 1 літру й чверть. Оливу мішають з ріпаковим олієм. Замість дріжджа продають звичайне тісто замішане оцтом. Какао мішають із спаленою мукою, дуже часто навіть на половину. До меленого цинамону домішують мелену дубову кору, а до паприки червону порошкову фарбу т. зв. охру. Мелений перець фальшують дуже просто — мелять сіру кінську вику, а що перцю ніхто не пробує на язик, сиплять туди тієї вики більше, як три чверті. Зате цілий перець фальшують дуже штудерно. Темно-сіре насіння з буряків легко обжубровують на камені й воно так подібне до перцю, що треба доброго фахового ока, яке підмітило б цю штучку. Неменш цікаве фальшування чаю. По всіх більших містах є жиди, що скуповують за сотики випарений чай по каварнях, цукорнях та більших ресторанах. Чай сушать, фарбують на чорно й домішують до доброго чаю. До „маґґі" у пляшках домішують дуже часто чорну каву.

Поташ мішають з картопляною мукою. Квасок мішають з ледовим цукром, що звичайно в четверо дешевший, а зовнішним виглядом дуже подібний до нього.

Та найцікавіше — це хіба фальшування ванілії. Її мочать у спірті й з цього спірту виробляють ті різні олійки до печива, а вимоклі лісочки, щоб привернути їм попередну краску й білий мошок красять розвареною рідиною з повил (запахнених очевидно ванілевим ароматом) та посипують опісля меленою на порох ватою.

Крім вище згаданих прикладів жиди виробляють ще фальшиву шоколяду та усі ці „шоколядові ломи"; це просто жахливе. Усе там є, лише того нема, що там направду повинно бути. Яке свинство усі ці цукорки, що їх продають по ярмарках, прецлі на гнилих яйцях і, коли б неодин з нас побачив, по яких брудних дірах усе це виробляють, напевно не взяв би ніколи цього до рук, а не то до рота.

Але щож. Є ще сьогодні багато наших людей, що їм до смаку мусить обовязково помацяти кожний харчевий продукт жидівська брудна рука та над усім мусить потрястися смердячий халат і спідниця — бо інакше нашому „шабесгоєві" не перейшло б через горло.

Осип Подільський.

ЯК ВОНИ ДОРОБЛЯЮТЬСЯ?

● Жида Розенберга у Варшаві арештували за те, що брав від власників автобусів хабарі й за те у своїх знайомих виробляв їм ріжні концесії. На тім „інтересі" доробився грубих тисячів і кількох віль.

● У Вильні зліквідували банду „злоти штандар", якою проводив жид Шльома Зайдельсон. Банда, що мала 17 членів, тероризувала купців, вимагала від них різних „податків", в разі відмови, демолювала крамниці й була пострахом не тільки Вильна, але й провінціональних міст.

● Суд у Станиславові розписав гончі листи за жидом Леоном Горовіцом, що ще 4 роки тому був учнем рабінської школи, потім за якийсь обман посидів півтора р. у кримінолі, підчас цього звязався з пачкарями й вийшовши, став найнебезпечнішим опришком-пачкарем. Ввесь час Горовіц вмів викручуватись з рук поліції і хто зна, чи й тепер попаде за крати.

● У Вильні арештували жидка Солєчніка Ліпмана, що вже 12 разів сидів у кримінолі, а тепер титулувався „професором злодійського мистецтва" і вчив молодих злодіїв.

● У Варшаві арештували жінку рабіна жидівку Бр. Ґольдшмітову, що пофальшувала й підробляла підписи на векслях, які діставав на переховок її чоловік.

● З озера б. села Єдвабне на Виленщині добули втопленого жида Іцка Ляського, який використовував так пачкаря і злодія Модзелєвського, що той врешті вбив жида.

● Сіоністичного діяча, жида мґр. Давіда Бойка арештували за натягання інших жидів на палестинські пашпорти. Справу цю мав провірити з уряду мґр. Менашес, але він теж жид і тому провіряв так, що вкрав 1.200 зл., а тепер сидить у кримінолі.

●

СОВЕТСЬКІ ІДІОТИЗМИ.

Всі скачуть. Скоки з легкопадами — це вже в СССР якесь божевілля: це не тільки нар. спорт, але й точка програми навчання в ріжних школах, курсах і т. д. Советська преса чваниться, що в найближчих літах не буде в СССР ніодної жінки ні мужчини нижче 60 літ, що не скакалиб.

Га! Хоч від того буде весело, бо з чого іншого в Советах не підскочиш!

●

Йойне вояк

або як виздоровів один тальмудист.

„Нема більшого варята, як герой" — кажуть жиди і кожний знає, як вони люблять військо. Так хотів теж викрутитись від бранки варшавський тальмудист Ґершон Бавбе і прийшов до асентерунку „зломаний удвоє", мовляв — то від читання святої книги тальмуду. Комісії виглядало це каліцтво підозріле і тальмудистові веліли лізти на високу драбину. Коли він був уже високо, драбину потрясли і, — о диво, — тальмудист крикнув „ай-вай!" і чудесно виздоровів: випростувався зовсім. Поліція не повірила в чудо і Бавбе дістав в суді 10 місяців криміналу, а крім цього таки в війську буде служити.

◆◆◆

ЯК ТЕ НАЗВАТИ? НЕХАЙ ГРОМАДЯНСТВО ОСУДИТЬ.

Тупоумність, легкодушність чи зла воля?

В часі, коли головно селянство в Скільщині розпочало завзяту й послідовну боротьбу проти жидівської спекуляції та визиску і в чужих склепах купують хіба ці товари, яких немає у своїх, і з тою акцією солідаризується ціле громадянство, то незнана вона лише Всеч. о. Андрушкові, парохові з Козьови, який дня 24. 9. б. р. в год. 9 веч. (думав, що ніхто не бачить) накупив більшу кількість товару в Лейби Райнгарца в Сколім і то товарів споживчих на празник, яких можна дістати в українських склепах і в Складниці. Не знаємо, як могли споживати ті товари українські священики підчас гостини на празнику, однак певно не знали, звідки о. Андрушко набув ті благодаті. Для нас вистарчає, що слідуючого дня п. Райнгарц показував різним людям рахунок о. Андрушка на 69 зол. і казав, що не всі українці бандити і саботажники, які жидів палять, бо є також порядні, як прим. о. Андрушко, які піддержують жидів.

Рівнож довідуємося, що о. Андрушко перед кількома тижнями купував рами до **церковних образів** (так) в жида Фукса, в тім часі, коли наші різьбарі в Сколю пп. Михайло Бумба, Іван Норичка й інші виробляють мистецькі різьблені рами, що їх навіть до Америки висилають. Не знаємо чому вони не надавались до церковних образів?

◆◆◆

І ЦЕ ЇМ НЕ ПОМОЖЕ!

Жиди починають радитись.

Кілька днів тому відбулася у Стрию під проводом дра Вандля нарада стрийських жидів у справі антисемітизму у Стрийщині. В нараді взяли участь усі місцеві жидівські організації та групи **без огляду на політичні ріжниці.** На нараді ствердили, що протижидівська хвиля у селах Стрийщини не вгаває, хоч звідомлення з терену доказують, що загал населення не солідаризується з протижидівською акцією, що її пропаґують крайні чинники.

Вони завжди „без огляду на політичні ріжниці", бо тільки гоїв треба розєднувати. Але хай потішають себе, що ми не всі проти них, хай!..

◆◆◆

На протикомуністичному й протижидівському фронті!

БІРКИ ВЕЛИКІ СТАЮТЬ У ЛАВУ.

В чергу свідомих сіл, що стають лавою у протикомуністичний фронт, ввійшло й село тернопільського повіту Бірки Великі. Ініціятиву в тому напрямі підняла „Рідна Школа" і на сходинах окремих, які вона скликала, відбувся відчит п. Чупляка про комунізм та його ходи. Та більш, як цей дуже добрий відчит переконали приявних слова п. Кузьми, що тільки недавно повернувся з Совітів, мав нагоду на власній шкірі переконатись, який то рай завели большевики. Свою доповідь закінчив п. Кузьма словами: „Хто не вірить, хай іде сам і попробує раю! До границі недалеко!" Ця доповідь зробила велике враження. Комунізм у нашім селі немає чого шукати. (Яр.).

ХТО ШИРИТЬ КОМУНУ?

Черніїв пов. Станиславів мав у собі колись багато сельробівського шумовиння. Цю заразу знищила праця свідомих селян і молоді в „Просвіті", але жидо-комунарські наймити ще й тепер пробують щось робити, щоби батько Сталін тішився. М. і., коли недавно читальня дала виставу „Там, де воля червоним цвітом зацвіла", наші доморослі ворошилови почали серед вистави вигукувати. Очевидно — молодь випхала посіпак комуни за двері й вистава пройшла дуже добре. Що цікаве, то те, що наші комунарі рекрутуються головно з долішнього кінця села, де мешкають жиди а в горішному кінці, де нема ніодного жида, нема й комуни. Але це тільки показує селянам, хто підпирає комуну а всіх московських запроданців ми швидко позбудемося. (гриб.).

ДАЄМО ВІДПІР!

В Кошилові пов. Жовква почав монтуватись „людовий фронт", до якого стали влазити найгірші типи з села. Хтось розкинув у селі навіть польські летючки, з відомими фразами проти фашистів з Берліна, „обшарніка" Шептицького і т. д. Та є в селі і протиакція. Оце „Сільський Господар" дав у школі виставку „В кіхтях ГПУ" і селяне переконалися з неї, що таке насправді комуністи та оплескували її щиро. Людовофронтівці з сусідних Двірців заповідали, що недопустять до вистави, навіть кількох типів прийшло, але відваги виступити не мали. Село вже знає, чому ця вистава так коле в очі комунерську голоту і їм нема чого робити в нашому селі. Ми — українці і з жидо-комунерією спілки не будемо шукати! (г. д.).

МИ ТАКОЖ СТАЄМО В ЛАВУ!

Не залишаємося позаду й не чекаємо, аж прийдуть до нас комунарі — ми, Перегінсько, пов. Долина. Завчасу ставимо греблю голоті, а до цього підвалину замурували ми в душах селян сходинами в читальні „Просвіти", на яких п. Куленій та о. дек. Патрило виголосили реферати про „Нарід, большевизм і Церкву". Після відчиту, якого вислухали селяне пильно, була цікава дискусія. З неї було видно, що селяне Перегінська на людовофронтівську вудку не підуть ніколи.

А В НАС ТРЕБА ХІБА БУКА...

Бориничі пов. Бібрка, колись найсвідоміше село повіту, зійшло нині через наших „людовофронтівців" на хто зна що. Кооперативу леда день виключать з РСУК, читальню жде те саме. В цій читальні, яку обсіли комунарі, колишні сельробівці, є ледви кільканадцять книжок, але за те заходами цих типів засновано „Страж пожарну", якої члени тільки піячать і заходять до читальні тільки на те, щоб зробити авантюру. Може хто знає, що з такими робити, бо зійдемо на собак, дарма, що людовофронтівці чваняться, мовляв, соціяльно освідомлюємо нарід. Гіркий світ з такою свідомістю! (і).

Р. РІЙ-РІЙЧЕНКО. 2)

Тайни успіху жидів.

Якже до торговлі вмішався жид, приніс із собою великий переворот. Йому було замало спокійно задовільняти потреби гостей, натомість старався притягнути до себе покупців обіцюючи всякі блага. Жид уміє вмовити в гостя, що йому того, чи іншого треба, що він то мусить купити, бо це добра нагода купити дешево й добре. Отже виходило з того, що не покупець жидові, але жид покупцеві робить велике добродійство, продаючи йому те, чого властиво гість нераз і не потребує. Жид не жде ніколи, аж витвориться попит і потреба того, чи іншого товару, але творить такий попит штучно. З тою хвилиною спокійний торговельний оборот замінився в дику погоню за покупцями, бо купці один одному відбирали покупців. Це оживило вправді торгівлю, приспішило й побільшило товаровий і грошовий оборот, але знищило купецьку чесність і солідність. Як давніше ціллю порядного купця було — заспокоїти справжні потреби населення, так тепер ціллю купця стало нагромаджування капіталу. Отже ходило не про загальний інтерес покупців, але про особистий інтерес купця-жида, що бажав здобути якнайбільший капітал, витягаючи відборцям гроші з кишені, і завоювати при його помочі ринок виключно для себе.

Але тут жиди мали ще й іншу ціль, коли за всяку ціну пильнували зосереджувати в своїх руках великий капітал. В цей спосіб вони витворювали серед людности брак гроша, а брак гроша серед людности був водою на жидівський млин, бо давав жидові нових клієнтів-довжників, що опинившися без гроша мусіли позичати. З позикою гроший, підсувалися власне жиди, що стягнули від населення ввесь гріш. Розуміється, що така позичка давала жидам грубі доходи, бо жиди не позичали тому, щоб зробити добре довжникові, лише тому, щоб злупити з нього грубі відсотки — лихву. Що лихварями були й є не хто інший а жиди, це ніякий випадок, а добре уложений жидами плян. Гріш — це особливий крам і хто цим крамом торгує, цей має в своїх руках все господарське життя. Але й цього ще було жидові замало, йому треба було ці гроші назад одібрати. Позичивши комусь гроший, жиди так уміли поступати, що ці гроші знову таки верталися до їхньої бездонної кишені.

Отже правда, що жиди оживили торговлю й приспішили товаровий оборот, але користь із цього мали лише вони самі і ніхто інший, бо вони збивали собі маєтки, а нарід біднів, заборжувався, тратив маєток і йшов опісля в жебри.

Згодом дійшли жиди до такої сили, до такої матеріяльної потуги, що не тільки мали в своїх кишенях великих панів, маґнатів, але й самих королів, чи князів держали в своїй залежности та й мали дуже часто чималий вплив на державні справи. Це очивидно виходило жидам на користь, а тим що сиділи в жидівських кишенях на шкоду, якої часто-густо не можна було направити. Ті, що сиділи в жидівських кишенях, мусіли тихо сидіти; вони не мали змоги протестувати проти всякого шахрайства й визиску жидів, бо були на ласці й неласці жидів. А ті, що були ще самостійні не могли також протестувати, бо були заслабі. Хіба лише часом вибухав народній гнів. Нарід, доведений жидівською роботою до крайности, вибухав ненавистю й виступав чинно в обороні свого існування, але цим ніколи не поліпшував своєї долі, бо жиди пізніш мстилися дуже тяжко за ті виступи проти себе. Жиди ніколи не творили нових вартостей, ані не причинювалися до багатства краю в якому жили; вони вміли лишень захопити в свої руки, добробут інших. Все пропадало в їхніх бездонних кишенях.

(Далі буде).

За протижидівську акцію.

Арешти.

В Лещатові пов. Сокаль арештувала поліція з Лучиць Молодих селян Дм. Семенюка, Дм. Марцинюка, М. Назара, П. Караульку та С. Павлюка. Всіх їх перевезли до Сокаля і три дні пізніше звільнили.

Інших трьох селян, арештованих у звязку з побиттям комунарів 21. вересня, а то П. Заблоцького, Вол. Курія і Чугая, перевезли з Сокаля до вязниці у Львові.

В Петранці пов. Калуш арештували у вязниці селян Ів. Каратинка, Ст. Срібняка, Г. Федорова, М. Лукача, М. Шпака й Вас. Кульчака під замітом, що вони вибили вікна відомому жидові-комуністові в тому селі Фішелеві Гохманові, про якого ми недавно писали та ще одному жидові, Лейзорові Ерберові.

В Сухоставі пов. Копичинці, арештували шість осіб, бо в містечку вибив хтось 10 жидам шиби й розкинув протижидівські летючки.

Присуди.

В Турці відбувся тиждень тому процес проти 13 українських міщан, які відповідали перед судом за таке:

Ще 6. березня ц. р. юрба жидівських конярів напала на 4 українців-робітників у сер. Турці й побила їх. У відповідь на те зібралося кількасот міщан і в найвищому обуренні вибили всі жидівські шиби в гор. і сер. Турці. 13 осіб поліція поставила перед суд і той присудив:

3 підсудних на 7 міс. без відрочення, 3 підс. на 6 місяців з відроченням і дві підсудні, О. Питанчинівну і О. Шолдрівну на 6 тижнів вязниці з відроченням. Інших підсудних суд звільнив.

Боронили: др. Василь Бабій і др. Кондрат Мирон.

Новий шеф комінтерну.

НА ЦЕЙ РАЗ ЖИД — БЕЛЯ КУН.

В керівництві комінтерну будуть у найближчому часі великі зміни. Сталін дуже невдоволений з дотеперішного голови цеї всесвітньої орґанізації злочину, насилля й мордів, німецького палія Ґеорґа Димітрова й закидає йому, що він погано підготовив революцію в Еспанії. Димітроф загрожений до того, що сподіються його заслання, а він сам побивається за те, щоб комінтерн перенести до Парижа, де він бувби безпечніший від мести „вселаскавого" Сталіна. Назовні це перенесення мотивують тим, що мовляв, комінтерн, сидючи в Москві, робить багато труднощів Совєтам, бо ніхто не хоче вірити, щоб між тією орґанізацією і СССР не було тісної співпраці. Тепер, коли комінтерн перенесуть до Парижа, большевики будуть відпекуватись від нього руками й ногами, хоч хіба дурень повіривби в те, що ця злочинна орґанізація працює не в користь комуни й СССР та не за їхні гроші.

Новим головою комінтерну має стати жид Беля Кун, що у свій час кермував кривавою комуністичною революцією на Мадярщині, а тепер перебуває в Барсельоні, де з Овсєєнком-Антоновим підготовляє створення катальонської совєтської республіки.

Першим головою комінтерну від 1917 р. був розстрілений сьогодні жид Апфельбавм-Зіновєв, другим палій Димітроф, третім жид Беля Кун. А наші людовофронтівці аж рвуться під таку команду! Жах, тай годі!...

„Я був комуністом!"

Так називається книжка, що її видав у Бруклині колись ярий комуніст А.Б. Лібероф. Ліберoф оповідає у драматичний спосіб, як він відвернувся від комунізму та звертаючись до американських комуністів, взиває їх опамататись, бо насправді большевицькі комісари тільки глузують з них. Книжку закінчує Ліберoф, що зрештою пожив довго в совєтах, так:

„Комунізм одичавів українську молодь.

Комунізм знищив усю свободу.
Комунізм розвалив промисловість.
Комунізм — це ворог робітника.
Комунізм збільшив години праці.
Комунізм обнизив заробітну платню.
Комунізм — це ворог жінок.
Комунізм примусив жінку працювати у фабриці.
Комунізм приневолив дітей обслуговувати машину.

Найнещасливіший нарід — це українці. Їх довів до цього комунізм.

Ніякий чужинець, що в останньому часі працював у Совєтах, не є комуністом. Ніодин робітник чи селянин, що втік зі Совєтів, не є комуністом.

Я був комуністом — але я не є вже комуністом!"

◆◆◆

РУМУНІЯ В БОРОТЬБІ З КОМУНОЮ.

Коли пишемо ці рядки, в Будапешті відбувається великий здвиг антимарксистських, націоналістичних партій Кузи, Вайди і Ґоґи, крім яких в демонстраціях бере участь теж т. зв. „Залізна Ґвардія" Кодреану. Всі згадані партії, хоч досі ворогували зі собою, зробили недавно союз для спільної акції проти большевизму, що за уряду Тітулеску розгосподарився в Румунії, як у себе дома. Власне згадані партії повалили уряд Тітулеску, а що всі вони водночас антисемітські партії — бо жида від большевизму важко відлучити — то й жидівські капіталісти натискали на уряд, щоб боронив цей зїзд у Букарешті, на який мало прибути 500.000 членів партій та „Залізна Ґвардія" — пострах жидів у Румунії. Уряд справді не похочував, але боявся з другого боку найти 500.000 нових ворогів і дозволив. На чолі союзу румунських антимарксистських та антисемітських партій стоїть проф. університету Куза, визначний діяч і політик.

В нас є навпаки: визначні політики боронили б жида і то з усіх сил.

◆◆◆

КОРОТЕНЬКО:

— В Америці вийшов президентом знову Рузвелт, що виповів війну великому капіталові, який і в Америці є в руках жидів. Контркандидат Рузвелта, Лендон, на якого вибори дали капіталісти-жиди 50 міліонів дол., соромно провалився. Німецька преса пише, що перемога Рузвелта — це перемога ідеї націоналізму та вождизму і в Америці.

— В червоній армії Мадриту є 1700 москалів крім старшин та інструкторів, 600 поляків, 150 чехів, около 2.000 жидів, отже справжній збрід з усього світу.

— Над Фінляндією стали появлятися знову совітські літаки, що фотографують терен. Штаб фінл. армії видав наказ стріляти до кожного такого літака.

— З нагоди 20 роковин революції в Росії видав комінтерн нову відозву, у якій заявляє, що перше змагання його світова революція. Відозва нападає крім цього гостро Японію, Німеччину й Італію та лає „трусами" французьку демократію, що не помагає червоним міліціонам в Еспанії.

— У всіх американських портах вибухли страйки, на яких Злуч. Держави тратять денно пів міліона долярів. Страйк викликали комуністи.

— У бразилійськім місті Ітабуна намагався гурт викинених з армії старшин викликати комуністичний пуч і розброїти з юрбою муринів, станицю жандармерії. Вислана сотня війська зліквідувала ворохобню.

Ідемо до них!

Доцінюючи величезну вагу кожної нашої торговельної, промислової й ремісничої станиці, як бастіони нашої сили й визволення з жидівських лабет, будемо оголошувати кожну таку нашу нову станицю місяць даром. Просимо власників всіх нових підприємств подавати нам про це вістки, щоб ми могли їх поручити.

Нині всім українцям поручаємо щиро такі українські станиці:

СТРИЙ

Перший український склад дерева
МИХ. КАЩУК І СКА
Стрий, вул. Кохановського.

СОКАЛЬ

Одинока українська пекарня
„ПАНІС"
Ів. Жеребецького,
Відсіч Відня ч. 20.

СКОЛЄ

Склад паперу й канц. приладдя
Володимир Станько.

— о —

Склад шкіри й шевського приладдя
Ів. Капало й Мих. Бобанич.

— о —

Склад готових убрань
конфекція й ґалянтерія
Он. Чіп та І. Гаврилів.

ЛЮБАЧІВ

Дипл. кравецький мистець
СТЕПАН ГУЛЬ
Любачів, За мостом ч. 5.

— о —

Торговля шкір
АНДРІЯ НАЗАРЕВИЧА
ЛЮБАЧІВ

— о —

Столярська робітня
СТЕПАН КОЗІЙ
ЛЮБАЧІВ

ПІДГАЙЦІ

Мясарня -Базар
„ГОВЕРЛЯ"
Підгайці, Ринок 238.

— о —

Блаватна крамниця
ЧАЙКА

— о —

Торговля мішаних товарів
ПОДІЛЬСЬКИЙ БАЗАР

— о —

Залізний Базар
„КРИЦЯ"

— о —

ПОВІТОВА ТОРГОВЕЛЬНА СПІЛКА
кооператива

ЗОЛОЧІВ

Шкіряний базар
СОРОКИ
Золочів, Ринок.

ІНШІ

РОМАНІВ СЕМЕН
торговля мануфактурою
БЕЛЗ

— о —

Реставрація й великий готель
інж. Панькова
(колись Берга)
в Коломиї.

— о —

Перша українська крамниця з печивом
І. ЗВАРИЧА
Рогатин, вул. Пілсудського 11.

До цих ідіть, українці з закупами! Ми мусимо їх піддержати, бо кожна наша економічна станиця — це відступ жидівства й комуни!

НАРЕШТІ КІНЕЦЬ ТОМУ!...

Кожний з нас знає, що таке „Кракідани", як там не дають перейти вулицю і тягнуть на тандиту. Нераз чоловікові рукави й ґузики обірвуть. Таке саме є й на ярмарках.

Отже відтепер це вже скінчиться. Польський уряд відновив закон, згідно з яким за таку тяганину й зачіпання на вулиці грозить кара до 1000 зол. або арешт на 2 місяці, врешті навіть обі ті кари разом.

Трохи буде спокою.

◆◆◆

НОВИЙ ПРИСУД В КОЛОМИЇ.

В Коломиї, де недавно відбувся великий процес, була знову подібна сензація: за приналежність до КПЗУ і аґітацію трьох підсудних засудили від 5 до 6 літ вязниці.

◆◆◆

„КОНТРАТАК" МОШКІВ І ШМУЛІВ.

Кілька днів тому почала виходити у Львові нова жидівська „ґазеціна", яку видають молоді жидюки-сіоністи і яку назвали вони „Контратак". В одному першому числі є стільки похвал Сталіна, комуністів, стільки злоби й їди, що радимо всім шабесґоям купити цю шматку: напевно зроблять з них антисемітів.

◆◆◆

РЕКСИСТИ РОСТУТЬ...

Бельгійські рексисти ростуть у силу. Щоденник їх „Ле Пей Ріль" має 200 тис., тижневик 350 тис. накладу. Уряд хоче обмежити віча й демонстрації рексистів, але Деґрель заявив, що відкличе тоді своїх послів з парляменту. Це потягнуло б нові вибори, а тоді хто зна як вийшло б. Отже уряд дав спокій і Деґрель робить більш віч, як усі партії разом.

◆◆◆

ТІЛЬКИ ХЛІБ „ЗОЛОТОГО КОЛОСУ"

Українська пекарня „Золотий Колос" у Львові жертвувала на Українську Ремісничу Бурсу 395 зол. Чи знаєте, скільки вона могла б дати, якби всі до одного львівські й підльвівські українці вимагали тільки хліба „Золотий Колос"?

◆◆◆

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ЖИДІВСЬКІ ФІРМИ И ПІДПРИЄМСТВА — ЦЕ МАТЕРІЯЛЬНА БАЗА КОМУНІЗМУ И ТОМУ ЧЕСНИЙ УКРАЇНЕЦЬ У ЖИДІВ НЕ КУПУЄ. — ЖИДІВСЬКИХ ФІРМ НЕ ОГОЛОШУЄМО.

Фірми, в яких українці полагоджують свої орудки.

НОВИНА! **НОВИНА!**

Вже появилася нова книжка
ВАСИЛЯ ТКАЧУКА
„ЗОЛОТІ ДЗВІНКИ“
збірка оповідань яку можна
◆ замовляти в книгарні ◆
Наук. Т-ва ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10
◆ ◆ **Ціна 1·50 зол.** ◆ ◆

ВЗУТТЯ
Іван Чорній, Руська 3.

СОЛІДНЕ ВЗУТТЯ дістанете в **ОЛ. БЕРЯКА, Львів, вул. Руська 18 (напроти Волоської церкви).**

ГОДИННИКАР
П. Карпинець, Домініканська 7.

ДЗВОНИ:
Вол. Устенський, Руська 5.

ДРУКАРНІ
„Ґрафія“, вул. Тиха 5.

ЕЛЄКТР. И РАДІОПРИЛАДДЯ

Українські радіоприймачі „ЕРҐОН“
з українськими скалями!
Виріб ня „ЕРҐОН“, Львів, Потоцького 58.

ЕКО **Львів, Сикстуська ч. 29. Телефон 203-30.**
Інсталяції світла, електро медичні апарати й радіотоварі.

КЛІШАРНІ
„Унія“, Мілковського 5.

КОСМЕТИКА І ПЕРФУМЕРІЯ
Фабрика кремів, пудру, васеліни, порошків і пасти до зубів та шампунів
АЛЬОЕ
Генінґа 16.

Перфуми, косметика, тоалетове приладдя, квітові води, мила, креми, пудри поручає
Б. БОГУСЕВИЧ, ЛЕҐІОНІВ 3. ТЕЛ. 221-02.

Кравецька Робітня Українських Інвалідів

ЛЬВІВ, СВ. СОФІЇ Ч. 25 І. П.
під зарядом інваліда Василя Бардиґи виконує згідно з новими фасонами солідно, дешево та скоро всі замовлення мужеських убрань.

Дайте працю інвалідам У. Г. А.

Кравецька робітня
А. ДУФАНЕЦЬ
Львів, Пасаж Міколяша, тел. 287-71.

МАШИНИ ДО ПИСАННЯ І ШИТТЯ.
Патицький і Іванишин, Чарнецького 10.

МІД І БДЖОЛЯРСЬКЕ ПРИЛАДДЯ
Кооп. „Рій“, Руська 20.

Солідно зроблене футро будете мати тільки у знаній від 1909 р. робітні **Львів, Зибликевича 4** **Петро Карпяк**

НАЙКРАЩІ Й НАЙЛІПШОЇ ЯКОСТИ
КИЛИМИ, ҐОБЕЛІНИ, ЗАВІСКИ, ОБРУСИ
тільки у фабриці
Ст. Ґалана
Склад: ЛЬВІВ, РІГ КОСЦЮШКИ

НАСІННЯ
Богдан Попович, Руська 16.

ПЕРЕПЛЕТНЯ
І. ЦЮМАН, Бляхарська ч. 9.

Пасту до взуття у всіх красках, пасту й віск до підлог, синку до білля, шварц до чобіт, васеліну до шкір, шевський віск, шевську чорну й білу смолу й мухолапки тільки марки **ЕЛЄҐАНТ**
бо це є свій рідний виріб

Всякі папери, шкільне й канцелярійне приладдя купуйте лише в **СОЮЗНІМ БАЗАРІ** **Руська 20**

ЗМІНА ЛЬОКАЛЮ!
Ритівниче заведення, виріб печаток з кавчука й металю, звич. і емаль. відзнак, металевих таблиць
ЕВГЕН МАРІЯН УНҐЕР
перенесено на вул. Бурлярда 4 (бічна Баторого) тел. 230-73.

Порошки до миття, прання і розмягчування води української фабрики
„МОТА“
вживають всі Українки.

Похоронне заведення
„ХАРІС“, вул. Корняктів 3.

ПРАЛЬНІ
„АТА“, Бляхарська 21, На Байках 15.

КЛЮБ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІҐРАНТІВ
У ЛЬВОВІ, ПЛ. БЕРНАРДИНСЬКА 2
видає смачні та здорові снідання, обіди й вечері по доступній ціні. Для студенства знижка.

СПОЖИВЧІ КРАМНИЦІ
Стефа Курдидик, Руська 1.

Крамниця мішаних товарів
Т. БЕРИНДА-ЯСНИСЬКИЙ
Яснисьна, вул. Шевченка 220.

Портрети, фотоґрафії, побільшення
МИХ. ШАЛАБАВКА, Львів, вул. Шептицьких 11.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ:
1 мм. анонсової шпальти 20 сот.
в тексті 30 сот. на 1 стор. 40 сот.
Більші анонси за окремою умовою.

ШНУРІВКИ
ГРЕБЕНІ
ЗЕРКАЛА
ҐУЗИКИ
тільки української фабрики **ГАР** **Львів, вул. Потоцького 58**

СПОЖИВЧІ Й КОЛЬОНІЯЛЬНІ ТОВАРИ
НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ
Склепи у Львові: Ринок 36.
Личаківська 155.
Слодова 1.
Більчевського 3.

Мармоляди, повила, соки тільки в українській фірмі **ПРОДУКЦІЯ, Львів, вул. Павлінів.**

ФОРТЕПЯНИ
О. БЛАГОДІР, строєння, направа фортепянів і пянін, Уейського 4. Тільки лі... стовно.

Фортепяни, пяніна, фісгармонії дешево продає, міняє й купує
ГАНАК, ПІЛСУДСЬКОГО 21. І. п.

ПЕРШОРЯДНА, ФАХОВО ВЕДЕНА РОБІТНЯ ФУТЕР
Юліяна Глушевського
Львів пл. Капітульна 3. Тел. 254-46

ДЗВОНИ, ЦЕРКОВНІ РЕЧІ, ДЕВОЦІОНАЛІЇ, ОБРАЗИ, ВІДЗНАКИ,
● ● ● **ПЕЧАТКИ** ● ● ●
„ДОСТАВА“
Львів, Ринок 40 і Руська 20.

УКРАЇНСЬКА РОБІТНЯ ЦУКОРНИЧИХ ВИРОБІВ
Микола Підсадочний
Львів, Краківська 5.

Фабрика солодощів і цукрів
„ФОРТУНА НОВА“
Кордецького 23, крамниці Руська 20. і Городецька 93.

Найдешевша цукорня
К. ЛЕВАНДІВСЬКОГО
вул. Сінкевича проти пасажу Міколяша
поручає найкращі торти й тіста.

Фабрика шевських кілків
ДЕНДРА
Львів, Потоцького 58.

Вже появилися у продажі
шнурки до пакування українського виробництва
МОТОК
Львів, вул. Вузька 3.

КУПУЄМО грубшу (згребінну) конїнну пряжу. Голоситися з прібками до виробництва
МОТОК, Львів, Вузька 3.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ И АДМІНІСТРАЦІЇ „Фронтом!“ — ЛЬВІВ, КУРКОВА 8.

Видає й за редакцію відповідає Іван Мец. **Друкарня „ҐРАФІЯ“, Львів, вул. Тиха ч. 5.**